

РЕШЕНИЕ

№ 11265

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в публично заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ АСП. П.
като разглежда докладваното от КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА Гражданско дело № 20221110130921 по описа за 2022 година

Производството е по глава 25 ГПК – „Бързо производство“.

Производството е образувано въз основа на исковата молба на А. Д. Б. против С.О., с която са предявени искове с правно основание **чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ** - за признаване за незаконно на уволнението, извършено със Заповед №СОА22-РД15-1527 от 08.04.2022 г. и неговата отмяна, иск по **чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ** - за възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението длъжност „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.; **иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ** – за заплащане на обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение в размер на 10332.00 лева за периода от 12.04.2022 г. до 12.10.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане.

Ищцата излага твърдения, че за периода 06.11.2014 г. до 26.05.2020 г. е била назначена като държавен служител на длъжността Главен експерт в Отдел „Контрол при инвестиционното проектиране, координация и строителство“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Посочва, че със Заповед №СОА20-РД-15-7305 от 26.05.2020 г. е била преназначена като държавен служител на длъжността Главен експерт в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Поддържа, че през целия период изпълняваната от нея дейност е била свързана с регистрация и въвеждане в експлоатация на строежи от 4-та и 5-та категория, установяване търпимост на строежи и разглеждане на преписки по ЗУТ. През периода е получавала високи оценки за изпълнение на длъжността, изпълнявайки целите в индивидуалния работен план. Излага, че поради оказан натиск е подала заявление до кмета на С.О. за преназначаване на по – ниска длъжност в системата на отдела, респ. и при по – ниско заплащане. Със заповед №СОА21-РД15-13214 от 28.10.2021 г. служебното правоотношение е прекратено и е подписан трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021 г., въз основа на който ищцата е назначена на длъжност „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Трудовият договор е сключен за пълно работно време от 8 часа при 5 дневна работна седмица на основание чл.

67, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 1 КТ със срок за изпитване 6 месеца от датата на заемане на длъжността, уговорен в полза на работодателя. Със заповед №СОА22-РД15-1527 от 08.04.2022 г. трудовото правоотношение е прекратено, считано от 12.04.2022 г. на основание чл. 71, ал. 1 КТ в срока за изпитване. Счита, че уволнението е незаконосъобразно, тъй като клаузата за изпитване в договора е недействителна. Поддържа, че е заемала същата длъжност при същите отговорности и при същия работодател, поради което не е било налице основание за включването □ в трудовия договор. Счита, че докладът посочен като основание да бъде уволнена е преднамерен и немотивиран. Моли съдът да приеме за недействителна клаузата за изпитване в трудовия договор, която не е породила правни последици. При тези твърдения, счита уволнението, извършено със заповед №СОА22-РД15-1527 от 08.04.2022 г. за незаконно, поради което претендира неговата отмяна и възстановяване на заеманата преди това длъжност. Претендира заплащане на обезщетение за оставането си без работа за период от 6 месеца в общ размер 10332.00 лева ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба в съда до окончателното плащане. Претендира разноски, вкл. за адвокатско възнаграждение.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е депозирал отговор с който оспорва исковете с доводи, че прекратяването на трудовото правоотношение е законосъобразно при спазване на законовите предпоставки за това. Посочва, че служителят е имал 70 броя неизпълнение преписки за периода 01.01.2021 г. – 31.03.2022 г. Поддържа, че доколкото трудовият договор, сключен със срок за изпитване е с цел проверка на годността на служителя да изпълнява възложената му работа, то прекратяването му от работодателя до изтичане на срока не подлежи на съдебен контрол. Посочва, че причините, поради които се упражнява правото по чл. 71, ал. 1 КТ са ирелевантни и работодателят не е длъжен да ги сочи. При тези твърдения, счита исковете за неоснователни и недоказани. Претендира присъждането на разноски.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

С доклада по делото съдът е отделил като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че между страните е съществувало трудово правоотношение въз основа на Трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021г., сключен на основание чл. 67, ал. 1, т. 1 вр. чл. 70, ал. 1 КТ, по силата на който ищцата е заемала длъжността „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Договорът е бил сключен със срок на изпитване в полза на работодателя 6 месеца от датата на заемане на длъжността. Трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 71, ал. 1 КТ, считано от 12.04.2022 г., със Заповед №СОА22-РД15-1527 от 08.04.2022 г. на кмета на С.О., връчена лично на ищца.

От приетия по делото Трудов договор №РД-15-8030/22.10.2013 г. се установява, че между А. Б. и С.О. е съществувало трудово правоотношение на основание чл. 68, ал. 1, т. 3 вр. чл. 70 КТ за заемане на длъжността „Старши експерт“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О. до завръщане на титуляра, което е прекратено със Заповед №РД15-12625/03.11.2014 г.

Със Заповед №РД-15-12749/06.11.2014 г. и Заповед №РД-15-9896/02.10.2015 г. на кмета на С.О. ищцата е назначена за държавен служител на длъжността „Главен експерт“ в Отдел „Контрол на инвестиционното проектиране, координация и строителство“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Впоследствие със Заповед №СОА20-РД15-7305/26.05.2020 г. на кмета на С.О., се установява, че А. Б. е преназначена на длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О..

Установява се по делото от представената молба вх. №СОА21-ГР94-5300/19.10.2021 г. от А. Б., че желае да бъде преназначена на длъжност „Старши експерт“ в Отдел

„Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О.. Видно от Заповед №СОА21-РД15-13214/28.10.2021 г. служебното правоотношение на ищцата е прекратено по взаимно съгласие, считано от 01.11.2021 г. , а с подписването на трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021г молбата на ищеца е удовлетворена.

Като доказателства по делото са приобщени копия на длъжностните характеристики за заеманите от ищцата длъжности в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О. за периода от 2013 г. до 2022 г. Видно от длъжностните характеристики за длъжността „Главен експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О., връчени на ищцата срещу подпис на 01.06.2020 г. и на 13.11.2020 г. основната цел на длъжността е да дава експертни решения и становища по въпроси, отнасящи се до дейността на отдела с оглед законосъобразното осъществяване на функциите му. Служителят осъществява своите функции в три области – експертна, контролна и организационна като работата се възлага от началника на Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ и от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“. Минималните изискванията за заемане на длъжността образователна степен бакалавър и професионален опит – 2 години. Преките задължения на длъжността са подробно изброени в 17 пункта като част от тях са ежедневно да разглежда преписки, свързани с искане за въвеждане в експлоатация на завършени строежи от 4-та и 5- та категория, и на преместваеми обекти, както и преписки, свързани с искане за издаване на удостоверение за търпимост на строежи; ежедневно да изготвя становища и проекторешения по преписки, жалби, сигнали, предложения в областта на устройство на територията; да участва в комисии по проблемите по устройство на територията, периодично да контролира разполагането на рекламни, информационни, монументално декоративни елементи и преместваеми обекти; ежедневно да участва в извършването на проверки на строежи на територията на С.О., както и на районните технически служби; да съставя констативни актове по реда на ЗУТ и ЗАНН; да разглежда сигнали, жалби и молби на физически и юридически лица и ведомства, свързани със спазването на действащите нормативни разпоредби и предлага извършването на последващи действия; да попълва и публикува данни в „Интегрирана информационна система на държавната администрация“; да изпълнява самостоятелно или в екип и други административни задачи, поставени от ръководството.

Според връчената на ищцата на 29.10.2021 г. срещу подпис длъжностна характеристика за „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О. основната цел на длъжността е да дава експертни решения и становища по въпроси, отнасящи се до дейността на отдела с оглед законосъобразното осъществяване на функциите му. Служителят осъществява своите функции в три области – експертна, контролна и организационна като работата се възлага от началника на Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ и от директора на Дирекция „Общински строителен контрол“. Минималните изисквания за заемане на длъжността са образователна степен бакалавър и професионален опит – 1 година. Преките задължения на длъжността са идентични със задълженията на служител, заемащ длъжността „Главен експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ с изключение на това, че ежедневно трябва да води регистър на техническите паспорти на строежите, на основание чл. 176а, ал. ЗУТ, вместо да попълва и публикува данни в „Интегрирана информационна система на държавната администрация“.

Видно от приетите заповеди на кмета на С.О. ищцата е повишавана поетапно в ранг като със Заповед № СОА21-РД15-2207/08.03.2021 г. е повишена от II младши в I младши

ранг на длъжността „Главен експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О..

По делото е допусната и изслушана съдебно - счетоводна експертиза, според заключението на която размерът на обезщетението за оставане без работа за периода от 12.04.2022 г. до 12.10.2022 г. възлиза на 10332,00 лева.

Останалите приобщени доказателства като неотносими към спора не следва да бъдат обсъждани.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

По иска по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ.

За да бъде законосъобразно прекратено от работодателя едно трудово правоотношение, е необходимо да са налице предпоставките, които пораждат потестативното му право на уволнение. В случая трудовото правоотношение е прекратено на основание чл. 71, ал. 1 КТ, поради което в тежест на ответника е да установи в процеса, че изпитателният срок е бил уговорен в негова полза, както и че уволнението е извършено в изпитателния срок. Ищецът, който твърди, че клаузата със срок за изпитване, включена в трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021 г., е недействителна следва да докаже, че същата заобикаля или противоречи на императивна материалноправна норма.

Разглеждането на въведеното от ищеца възражение за недействителност на включената в трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021 г., прекратен на основание чл. 71, ал. 1 КТ, клауза със срок на изпитване в полза на работодателя се явява с преюдициално значение за законосъобразността на съответното основание, на което е прекратено трудовото правоотношение (решение №161 от 08.05.2015 г. по гр.д. №4848/2014 г. на ВКС, на IV ГО, решение №26 от 28.02.2018 г. по гр. д. №2545/2017 г. на ВКС, III ГО, решение №117 от 11.04.2011 г. по гр.д. №525/2010 г. на ВКС, на IV ГО, решение №581 по гр.д. №869/2009 г. на IV ГО и решение №650 по гр.д. №1573/2009 г. на ВКС, III ГО). Съдебната практика е последователна, че след като трудовото правоотношение между страните вече е прекратено, то е допустимо да се установи недействителността на трудовия договор или на отделна клауза само във висящото исково производство, в което се претендират последиците от недействителността. В решение № 117/11.04.2011 г. по гр. дело № 525/2010 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 339/22.10.2013 г. по гр. дело № 2713/2013 г. на IV-то гр. отд. на ВКС, решение № 218/05.07.2011 г. по гр. дело № 775/2010 г. на III-то гр. отд. на ВКС е прието, че недействителността на трудов договор може да се предяви с отделен иск, включително инцидентен установителен иск, както и с възражение на страните за преюдициално произнасяне по обусловен от него трудов спор за незаконно уволнение, за трудово възнаграждение или обезщетение.

Според чл. 74, ал. 1 и 4 КТ трудов договор или само отделна клауза от него са недействителни, когато противоречат на закона или на колективен трудов договор или ги заобикалят, а заобикаляне на закона е налице, когато забранена от закона цел се постига с позволени средства, когато макар и от външна страна правната форма да е спазена, целта е чрез нея да се постигне един непозволен или забранен от закона резултат.

В случая ищецът твърди, че няма нужда от включване на 6 месечен изпитателен срок в полза на работодателя в трудов договор №СОА21-РД15-13215 от 28.10.2021 г. , тъй като след продължителна работа като държавен служител на същата длъжност при същия работодател и при същите трудови отговорности е назначена на трудов договор. Поради това счита, че клаузата със срок за изпитване е недействителна като противоречаща на императивната разпоредба на чл. 70, ал. 5 КТ, както и че с нея не се цели проверка на годността на служителя за изпълняваната работа.

Трудовият договор със срок за изпитване в полза на работодателя се сключва с цел да се провери годността на работника да изпълнява възложената работа - чл. 70, ал. 1 от КТ, като в ал. 5 е установена еднократност и изключителност на този договор - само веднъж, за

една и съща работа в едно предприятие - работодател, за да не се държи работникът или служителът в договорна връзка, която е неокончателна и несигурна и се прекратява облекчено (без мотиви, предизвестие, закрила по чл. 333 от КТ, дължими обезщетения) от работодателя, в чиято полза е уговорен срокът. Договор със срок за изпитване не може да се сключи за работа (трудова функция), която работникът или служителът вече е изпълнявал при работодателя по окончателен трудов договор. Ограничението на чл. 70, ал. 5 КТ обхваща случаите, когато се касае за изпълнение на същата по естеството си трудова функция, тъй като годността на работника/служителя вече е проверена. (определение №442/09.05.2016 г. по гр. д №1321/2016 г. на ВКС, 4-то ГО).

По делото безспорно се установи, че след прекратяване на дългосрочно служебно правоотношение на ищцата, по силата на което е заемала длъжности в два различни отдела на дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ между нея и ответника е сключен трудов договор от 28.10.2021 г., по силата на който е била назначена на длъжността „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ със изпитателен срок 6 месеца, уговорен в полза на работодателя. При съпоставка на трудовите функции на заеманата като държавен служител длъжност „Главен експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ за периода 26.05.2020 г. до 28.10.2021 г. и на длъжността „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ се установява, че задълженията са идентични. Идентични са и основаната цел на длъжността, мястото в организацията, подчиненост, области на дейност, отговорности, възлагане, организиране и отчитане на работата. Установява се, че двете длъжности като част от един и същ отдел в една и съща дирекция се разграничават единствено според минималния ранг за заемане на длъжността, като за длъжността „старши експерт“ такъв няма, а за „главен експерт“ е IV младши. Съобразявайки това съдът намира, че при включването на клаузата със срок на изпитване в трудовия договор работодателят е действал недобросъвестно като не е преследвал типичната, позволена от закона цел – да бъде проверена годността на ищцата да изпълнява възложената работа (решение №117 от 11.04.2011 г. по гр.д. №525/2010 г. на ВКС, на IV ГО.). Липсата на различия в трудовите функции на двете длъжности обуславя и липсата на основание уменията и знанията на служителя да бъдат проверявани. Нещо повече, не е спорно, че А. Б. е била повишена до I младши ранг, считано от 01.01.2021 г. със заповед на работодателя. Придобитият ранг е израз на професионалната квалификация на държавния служител като съвкупност от знания и умения, необходими за качествено изпълнение на длъжността. Предвид това съдът счита, че доколкото се касае за изпълнение на същата по естеството си трудова функция годността на ищцата да изпълнява задълженията си като експерт в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ е била проверена и оценена положително (предвид повишаването в най-високата степен младши ранг, считано от 01.01.2021 г.) от работодателя по предходното безсрочно служебно правоотношение между същите страни. Фактът, че ищцата е сключила процесния трудов договор след подаване на заявление за заемане на тази длъжност и прекратяване на служебното □ правоотношение, потвърждава извода, че тя е възприемала преназначаването като продължение на изпълнението на трудовите □ функции за длъжността, която по своята същност не се променя. Следователно клаузата със срок на изпитване в полза на работодателя в процесния трудов договор е недействителна на основание чл. 74, ал. 4 КТ, поради заобикаляне на закона, тъй като годността на служителя да изпълнява възложените му трудови функции е вече проверена, а възражението за недействителността □ е основателно. Недействителността на клаузата със срок за изпитване води до незаконност на процесното уволнение, извършено на основание чл. 71, ал. 1 КТ, поради което следва да бъде признато за такова и отменено.

По иска по чл.344, ал.1, т.2 КТ

С оглед основателността на иска за отмяна на уволнението и безсрочния характер на прекратеното правоотношение, основателен се явява и иска за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ към Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при ответника.

По иска по чл.344, ал.1, т.3 вр. чл. 225 КТ

Съгласно ТР № 6/2013 г. от 15.07.2014 г. по тълк. д. №6/2013 г. на ОСГК на ВКС при предявен иск по чл. 344, ал. 1, т. 3 КТ вр. чл. 225, ал. 1 КТ доказателствената тежест да установи факта, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение, е на ищеца. От факта на безработица през шестмесечния период след незаконно уволнение за ищеца възниква право на обезщетение. Поради това и на основание чл. 154, ал. 1 ГПК, съгласно който всяка страна е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания, в тежест на ищеца е да установи, че след уволнението е останал без работа и не е получавал трудово възнаграждение (или е получавал възнаграждение в по-малък размер), каквото доказване в случая не беше проведено. Независимо от установения от вещото лице размер на обезщетението за оставане без работа за периода 12.04.2022 г. до 12.10.2022 г. липсата на представени от ищеца доказателства, че през този период е останала без работа, за което съдът е дал изрични указания, обуславят неоснователността на исковата претенция в цялост.

По разноските

При този изход на спора разноски се пораждат в полза и на двете страни, които са претендирали такива.

На ищеца следва да се присъдят разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 250,00 лева съразмерно на уважената част от исковите като направеното от ответника възражение за прекомерност съдът намира за неоснователно.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на съда държавната такса за уважените искове в размер на 160,00 лева (80 лева + 80 лева).

Независимо, че с нормата на чл.359 КТ законодателят е освободил работниците и служителите, ищци по дела за трудови спорове, от заплащането на дължимите държавни такси и разноски за съдебното производство, независимо от изхода на делото, същите не са освободени от репарирание разноските на ответника, при отхвърляне на исковите, поради което на ответника следва да се присъди сумата 50,00 лева, своевременно претендирано юрисконсултско възнаграждение, определено на основание чл. 78, ал. 8. вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25 НЗПП съразмерно на отхвърлените искове.

По арг. от чл. 78, ал. 6 ГПК дължимата държавна такса за разглеждане на иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ и за депозита за вещото лице следва да останат за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОННО И ОТМЕНЯ на основание чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ уволнението на А. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес: АДРЕС извършено на основание чл. 71, ал. 1 КТ със Заповед №СОА22-РД15-1527 от 08.04.2022 г. на кмета на С.О., Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС.

ВЪЗСТАНОВЯВА на основание чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ А. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес: АДРЕС на заеманата преди уволнението длъжност „Старши експерт“ в Отдел „Оперативна дейност и регистрация на строежи“ в Дирекция „Общински строителен контрол“ към Направление „Архитектура и градоустройство“ при С.О. Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС.

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес: АДРЕС против С.О., Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225 КТ за заплащане на сумата 10332.00 лева - обезщетение за оставане без работа в резултат от незаконното уволнение за периода от 12.04.2022 г. до 12.10.2022 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА С.О., Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС **да заплати** на А. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес: АДРЕС на основание чл. 78, ал.1 ГПК сумата **250,00 лева** – разноски по делото.

ОСЪЖДА С.О., Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС **да заплати** по сметка на Софийски районен съд на основание чл. 78, ал. 6 ГПК сумата **160,00 лева** – държавни такси за производството.

ОСЪЖДА А. Д. Б. ЕГН ***** с постоянен адрес: АДРЕС **да заплати** на С.О., Булстат ЕИК със седалище и адрес на управление: АДРЕС на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата **50,00 лева** – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от 17.10.2022 г.

На основание чл.7, ал.2 ГПК препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____